

A vonatok

A vonatok átgázolnak életünkön
véresre tépi lelkünk a kerék mégis
újra s újra a sínre fekszünk és ha
már fülünkbe zúg a közalg
tragédia kerékcsattogása nézzük az
eget várjuk a holnapot A holnapot
amikor kezd dik újra a félelem a
kerékcsattogás Várjuk az utolsó
vonatot mely halálra gázolja
idegeinket így érjük el a mentesít
járatot A pusztulás csontzenéjében
csökken az ugyanoda szóló
helyjegyek kiadásának lehet sége
és a pénztárnál is rövidül a sor A
reccsenés el tti gondolatok m vi
abortusza a reccsenésben
csökkenti a papírfelhasználást ily
módon jó példával szolgál az
energiatakarékosságra A pap a
temetésen meghatottan de mégis
örömmel közli a jelentéssel
hogy a halott
e romló gazdasági helyzetben
valószínű leg nem fog hazajárni
lelke nyugodtan pihen
az úrban a mennyben és
egyebekben
ámen

Az áment követ néma csendben
jól hallatszik a gyászolók
vonatainak éles füttyjele
A koporsóra hulló föld kopogását
elnyomja a kerékcsattogás
A szemafor zöldre vált
s a végtelenbe nyúló síneken
gondolatokkal megrakott vagonok
robognak a csillagok mögötti
zsúfolt állomás felé